

gjældende i Hovedstaden, der have ledet til Udvikling og Udvidelse af Friheden ogsaa udenfor Hovedstaden. Men i ethvert Fald ligger jo dette Spørgsmaal ikke for i nærværende Tilfælde. Hvad der her er Tale om, og hvad der kun blev omtalt af den 1ste Landsstingsmand for 1ste Kredss Igaar, var jo alene det Spørgsmaal, hvorvidt de kirkelige Forhold i Hovedstaden ere saadanne, at denne passende kan indordnes under de samme Regler, som med Hensyn til Præsteembedernes Besættelse gives for det øvrige Land, eller om der mulig ikke bør træffes nogen Forandring i saa Henseende for Kjøbenhavns Bedkommende. Der er jo dog imidlertid ikke blevet fremsat noget bestemt Forslag derved af den ærede Landsstingsmand for 1ste Kredss, og forsaavidt han yttrede, at det jo var muligt, at denne Sag ikke blev bragt til Ende i indværende Samling, og at der isaaftald kunde være Anledning til at tage under Overveelse, om saadanne Forandringer ikke maatte findes hensigtsmæssige, inder den paany kom frem paa et senere Stadium, er der ialfsald ikke Dpfordring for mig til nu at gaae nærmere ind derpaa. Jeg for mit personlige Bedkommende maa nemlig tilstaae, at jeg nærer det Dnske og det Haab, at denne Sag, paa hvis Fremme jeg sætter stor Pris, virkelig maa blive bragt til Ende i indværende Samling af Rigsdagen. Jeg kan iøvrigt ikke indsee, at der er nogen særdeles stor Trang til særegne Bestemmelser for Hovedstaden. Det er ganske vist, at Menighedsforholdene her i mange Retninger ere meget forskellige fra, hvad de maae siges at være paa de fleste andre Steder rundt omkring i Landet, og at dette i mange Retninger maa yttre sin Virkning paa Forholdet mellem Præst og Menighed, baade ved Sjælesorgen i det Hele og ogsaa i andre Henseender. Det er derfor ogsaa ganske rimeligt, at det vil komme til at faae Indflydelse paa Udøvelsen af den Ret, som der her er Spørgsmaal om at indrømme, men jeg kan ikke indsee, at særdeles Misligheder kunne befrygtes derved at ville opstaae her i Kjøbenhavn. For det Første tror jeg nemlig, at det maa erkjendes, at der ogsaa i Kjøbenhavn midt under den væsende Befolkning, som i en større Grad er tilstede her,

findes, om jeg saa maa sige, en fast Kjerne af Menighed i Byens forskjellige Sogne. Og om det dernæst ogsaa kan siges, at der er en større væsende Menighedsbefolkning, saa maa det paa den anden Side erkjendes, at der tillige her gives Midler til paa en langt lettere og langt flydigere Maade, end det kan see andetsteds, at kunne samle denne Befolkning, naar Spørgsmaal som de heromhandlede maatte komme til at ligge for. Der vil ikke blot, hvad der forøvrigt ogsaa maa komme i Betragtning, ved Udtalelser paa Prent, som jo lettere kunne komme frem og komme til almindelig Kundskab her, men ogsaa gennem den nemmere Adgang til personlige Sammenkomster her end andetsteds, kunne i en ikke ringe Grad hødes paa det, som der i andre Retninger vil mangle. Det vil jo ganske vist sedvanlig her komme til væsentlig at dreie sig om at faae samlet Stemmer om en Præst af en vis kirkelig Retning eller med en vis særlig Begavelse, som det maa ansees for ønskeligt at faae ansat netop i Hovedstaden, og man vil da vistnok ad de omtalte Veie med forholdsvis stor Lethed kunne faae frem, hvad der i saa Henseende bør lægges Vægt paa. Det vil jo iøvrigt heller ikke være meget ofte, at slige Valg ville komme til at gaae for sig her. Det maa nemlig erindres, at § 6 i Lovforslaget netop væsentlig vil komme til Anvendelse for Hovedstadens Bedkommende, og at det altsaa kun vil være ved Hberanden af de Vacancer, der indtræde, at der vil blive Spørgsmaal om Valg af Menigheden. Naar man nu seer hen til Vacancerens Antal i det Hele i Hovedstaden, tør man derfor nok sige, at det vil forekomme forholdsvis meget sjældent. Jeg tror saaledes ikke, at der i det af den ærede Landsstingsmand for 1ste Kredss Fremhævede kan siges at ligge nogen særdeles Mislighed, og jeg mener selvfølgelig, at Lovforslagets Regler ville kunne anvendes i deres hele Omfang ogsaa for Hovedstadens Bedkommende. Jeg skal dernæst yttre et Par Ord om det, der idag blev fremsat næsten i Formen af et Spørgsmaal til mig af det ærede 5te Medlem for 7de Kredss (S. Peder-Jen). Den ærede Landsstingsmand meente, at det mulig af dem, der ellers maatte være